Ч. 179 Неділя 10 (22) серпня 1897. Рік VII

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 8.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Газети Львівскої“.

Передплата у Львові в бюрі дневників Люд. Пльона і в ц. к. Староствах на провінциї
на цілий рік зр. 2·40
на пів року „ 1·20
на чверть року „ —·60
місячно . . „ —·20
Поодиноке число 1 кр.

З почтовою пересилкою:
за цілий рік зр. 5·40
на пів року „ 2·70
на чверть року „ 1·35
місячно . . „ —·45
Поодиноке число 3 кр.

Вісти політичні.

(Проект акциї угодової і Vaterland о нїм. — Шеф ґен. штабу бар. Бек о помиреню народностий. — Становище нїмецких поступовців супротив акциї угодової. — Про австро-болгарский конфлїкт і нечемну візиту кн. Фердинанда. — Застоя в переговорах мирових межи Грециєю а Туреччиною. — Ситуация в Константинополи.

Скликане конференциї угодової оголосив „Fremdenblatt“ слїдуючим способом:

Пан президент міністрів ґр. Баденї розіслав запросини на маючу відбути ся дня 26 с. м. о 11 год. перед полуднем конференцию в палатї президиї міністерства, на котрій будуть обговорювати ся слїдуючі проекти:

1) Краєвий закон в справі уживаня обох краєвих язиків автономними властями і орґанами.

2) Розпорядженє міністерияльне примінене до повисшого закона, а зміняюче розпорядженя язикові з дня 5 цьвітня, котре має увійти в житє рівночасно з сим законом краєвим.

3) По одній новели до закона о ординациї краєвій і до закона о виборах до сойму краєвого.

4) Закон краєвий в справі утвореня курий в соймі для ческого королївства.

5) Закон краєвий в справі основуваня т. зв. шкіл национальних меншостий.

6) Закон державний в справі орґанїзациї урядів окружних в Чехії, котрі з одної сторони булиби політичними властями першої інстанциї, з другої яко посередна інстанция межи староствами а висшими адміністративними інстанциями.

Запрошеня розіслано маршалкови краєвому, кн. Юр. Лобковичеви, яко предсїдателеви сойму краєвого, в котрім наведені під 1, 3, 4, 5 проекти мають прийти під нараду, дальше до проводирів репрезентованих в тімже соймі партий: до ґр. Кароля Букоа-Лонґваль, до дра Йосифа Герольда і дра Людвика Шлєзінґера; наконець до ґр. Освальда Тун-Сальм-Райфершейдта, яко проводиря вірноконституцийної більшої посїлости в Чехії, а іменно зі взгляду на то, що наведена під 3) новеля до закона межи иншим має щей ту цїль, щоби забезпечити тій партиї репрезентацию в соймі ческого королївства. Означенє, котрих мужів довіря треба би покликати на конференцию полишив п. президент міністрів згаданим проводирям партий.

Vaterland подаючи за Fremdenblatt-ом сю оповістку зазначує, що правительству розходить ся о конференцию для угоди в Чехії, бо і лїста запрошених і наведені предмети наради обмежають ся лиш на королївство ческе. Відносини на Мораві і Шлеску не стоять на порядку дневнім. Та й не знати — каже згадана ґазета — як би можна за одним заходом полагодити ческі, моравскі і шлескі відносини. Навіть лїберальні централїсти виділи ся вже давно спонуканими признати що то, що може бути відповідним для Чехії не мусить зараз бути відповідним для Морави а тим менше для Шлеска.

Дальше каже Vaterland, що предмет нарад не ріжнить ся богато від т. зв. пунктаций з 1890, але в подрібностях заходят ся дві зміни: основане палати торговельної у всхідній части Чехії пропущено а замість розмеженя округів судових мають бути заведені якісь окружні уряди, котрі мають бути раз судами першої, а другий раз другої інстанциї.

Найважнїйша річ в тім, щоби скликана конференция дїйсно відбула ся. О скілько дося знати, то Чехи, партия вірноконституцийна і консервативна більша посїлість готові взяти участь; не знати лиш, що зробить партия дра Шлєзінґера. Але хоч би й всї партиї взяли участь, то ще треба би, щоби всї мали добру волю до порозуміня. Vaterland звертає наконець увагу на то, що в справі згоди сказав дуже важке слово не хто инший лиш шеф ґенерального штабу бар. Бек, котрий висказав нагляче бажане, щоби народности раз порозуміли ся з собою і жили в згодї.

Длячого голос войсковий іменно для справи угодової має бути важким, не трудно здогадати ся — розходить ся не лиш о силу держави, але й о то, щоби тої сили не треба може таки у внутрі уживати.

О скілько вже нинї можна предвидїти, то конференция може розібє ся наслїдком опору нїмецкої поступової партиї, котра домагає ся конче того, щоби насамперед розпорядженя язикові були знесені.

Стоїлов доси не дав ще повної сатисфакциї за оскорблене австро-угорскої монархії; зробив лиш то, що заперечив часть свого інтервю, поданого в Lokal-Anzeigeri, перед угор-

---

25)

Пан Капустянна Головка шукає своєї жінки.

(З француского — Поль де Кока).

(Дальше).

— Подумайте собі — каже Артур — я дістав лист від мого банкіра в Бордо.

— В котрім Вам посилає сто тисячів франків?

— Нї. Противно, той падлюка не посилає менї гроший. Єму то й не при голові, що я дочогось зобовязав ся і для того пише менї: „Тих стотисячів франків пішлю Вам аж за вісїм днїв, бо грішми, які я Вам мав нинї післати, розпорядив ся я инакше. Проволока на вісїм днїв, сподїваю ся, не зробить Вам клопоту.

— Ну, то правда, що то лиш проволока, любий друже і коби Ви лиш мали довіре до свого банкіра.

— Та я єму вірю. — Він найчестнїйший чоловік на цїлу Францию і Наварру. — Менї би й зовсїм байдуже була така проволока, коби я був не обовязав ся дати до двох днїв трийцять тисячів франків задатку на той хороший домок, о котрім я Вам вже згадував. — Вчера вечером говорив я з тим, що продає і він, як видко, потребує конче гроший, бо сказав менї: „Пане Артур Рожеве Серце, коли не дасте менї до двох днїв — отже до четверга, умовленого задатку трийцять тисячів франків, то буду уважати ся увільненим від слова і продам дім другому. Прецї знаєте, що наставило ся богато таких, що єго би купили“. А він і готов так зробити.

— Але ж, мій друже, в Парижи єсть богато таких домів, що можна би їх купити.

— Нї, найдорожша Елеоноро, такого дому вже не знайде ся. Такий прекрасний, такий ґустовний, зовсїм як для Вас. Я би не віджалував, як би той інтерес розбив ся. А відтак не додержати слова, не сповнити зобовязаня; то булоби перший раз в моім житю — то була би ганьба для мене. Я би не сьмів вже нїколи показати ся на біржи.

То своє поясненє закінчив Артур тим, що кинув ся на крісло, котре під ним аж затріщало; з міною повною розпуки, підпер голову обома руками.

Елеонора як стій взяла ся потїшати єго торжественним голосом: Успокійтесь Артуре; не віддавайтесь розпуцї. До завтра будете мати трийцять тисячів франків.

— Що Ви кажете — мій ангелику солоденький. — Як то — Ви би могли — Але нї, я не хочу і не сьмію того приняти. Щоби менї зробити хвилеву вигоду, Ви готові би ще зробити яку дурницю, котра наробила би Вам клопоту. Рішучо не приймаю.

— Не маєте права до того, бо я повтаряю Вам ще раз Ваші вчерашні слова: Межи нами єсть все спільне.

— Але-ж дорога приятелько, трийцять тисячів франків то сума.

— Коли Ви можете менї за кілька днїв віддати, то не така то велика прислуга.

— Я так кріпко о тім переконаний, що зможу Вам ту суму до вісьмох днїв віддати, як Ви можете бути переконані о моїй безмежній любови до Вас. Але мимо того — не можу зважити ся — бою ся. — Мене таки аж бере охота сїсти на зелїзницю і поїхати до Бордо та самому відобрати гроші.

— І ще би! — то була би найбільша глупота. Не говоріть більше нїчого, уважайте дїло за полагоджене. А тепер позволите, нехай я возьму ся до дїла. Передовсїм треба менї убрати ся, щоби можна вийти і длятого не треба тратити часу. О скілько знаю, то біржевих аґентів можна застати в бюрі лиш до полудня. — Спустїть ся на мене, мій друже, до завтра в полудне будете мати трийцять тисячів франків.

— Та нехай, коли вже конче хочете. Я Ваш слуга, Ваш невільник мушу Вас слухати; але то, що Ви тепер робите... О, Елеоноро, як би я мав дванайцять сердець, то всї били би лиш для Вас.

Красний Артур позваляє ще собі поцїлувати Елеонору в личко з одного боку, а она наставляє єму ще й з другого боку, але він бере за капелюх та палицю і хоче чим скорше іти, може з обави, щоби єго приятелька не надумала ся инакше.

Ледви замкнулись двері за ним, як вже панї Капустянна Головка кличе свою кухарку, забуває на шоколяду а бересь чим скорше до тоалети.

— Мої черевички Марінетто — борзенько, мої черевички; я буду чесати ся, а ти за той час будеш шнурувати.

— А панї так вже рано підуть з дому?

— Година не значить нїчого, Марінетто, скоро розходить ся о то, щоби давному приятелеви — чоловікови наших мрій, зробити прислугу.

ским маґнатом. Здаєсь однакож, що він розпочав тепер в сїй справі якусь акцию дипльоматичну, бо з Рущука приїхав до Відня болгарский аґент дипльоматичний, Станцьов, котрий давнїйше був аґентом у Відни. Загально говорять, що приїзд єго стоїть в звязи зі звістним конфлїктом.

З Петербурга потверджуть вість, що цар зі взгляду на цїсаря австрийского не хотїв приняти візити кн. Фердинанда і він тогди поїхав до Константинополя. Тим і потверджує ся то, що Стоїлов в розмові з угорским маґнатом сказав о Росиї.

Мадярска півурядова ґазета доносить, що кн. Фердинанд підчас гостини в Константинополи, складаючи візити амбасадорам передав свій білет також австрийскому амбасадорови бар. Калїс але в нечемній формі, бо віддавши свій білет в российскій амбасадї, дав портерови другий і казав єго занести до австрийскої амбасади і там віддати. Бар. Калїс вложив тогди білет до куверти і відослав єго князеви почтою.

Загально говорять, що австро-болгарский конфлїкт буде незадовго залагоджений і сими днями появить ся вже заява Стоїлова. Кн. Фердинад має бути дуже тим невдоволений і пригноблений, що єго заходи і в Петербурзі і в Константинополи не удали ся, отже старає ся о то, щоби той конфлїкт як найскорше залагодити.

Переговори межи Грециєю а Туреччиною в справі мира застрягли і не можна знати коли будуть доведені до кінця, бо Греция противить ся рішучо заведеню контролї над грецкими фінансами. Що найбільше готова би Греция згодити ся на приватну контролю заграничних банків. Один турецкий достойник сказав: Ми маємо час чекати, хоч би переговори в справі мита потягнули ся і до жовтня.

В Константинополи по послїдних замахах динамітових настав загальний переполох і ситуация доси ще непевна. Загально побоюють ся різнї. Арештованя Вірмен відбувають ся дальше. Розійшла ся чутка, що у якогось Вірменина викрито цїлий склад зброї. Зачувати, що амбасадор францускій остеріг Порту, щоби она завчасу поробила відповідні кроки і не допустила до різнї, бо в противнім случаю могло би прийти до поважної комплїкациї. Кажуть, що француска і российска тайна полїция стереже палати султана.

Новинки.

Львів дня 21-го серпня 1897.

— **З Станиславова** пишуть: В день уродин Є. В. Цїсаря відправив в катедрі станиславівскій о 9-ій годинї рано Пр. епископ Юлїян Куїловский в сослуженю капітули, при участи представителїв властий, торжественну понтифікальну службу Божу, при великім здвизї народа з міста і околицї. Також відбула ся о 8-ій годинї рано на площи вправ войскових „на Дуброві“ торжественна полева служба Божа, котру відправив войсковий сьвященик тамошний о. Касиян Куницкий в наметї, на ту цїль спнятім, з водруженим і відповідно пристроєним хрестом в горі, для цїлої залоги в Станиславові в числї півтретя тисяча, що стоїть під командою ґенерала барона Кравса. Підчас служби Божої грала войскова музика лїтурґічні піснї, а войско піше дало по 3 сальви, з котрих кожда кінчила ся 8 вистрілами гарматними. При службі Божій полевій присутними були в двох окремих намєтах представителї тутешних урядів і много пань. По благословеню войска най сьвятїйшими дарами, наступила дефіляда. О пів до другої по полудни дав корпус офіцирский в сали войскового касина ґалевий обід на 60 накрить, в котрім взяли участь запрошені начальники властий з Преосьв. епископом Куїловским на чолї. Тоаст в честь Є. В. Цїсаря підніс ґенерал Кравс.

— **Є. Е. кардинал-митрополит** повернув в важних справах урядових з лїтного побуту в Уневі до Львова.

— **Є. Е. п. Маршалок краєвий** ґр. Стан. Баденї виїхав передвчера вечером до Короцця і поверне до Львова в понедїлок рано. Є. Е. п. Маршалок відвідав дня 15-го с. м. в товаристві дра Мархвицкого станцию клїматичну в Янові і похвалив заведені там урядженя і улїпшеня.

— **Іспити кваліфікацийні** в осїннім речинци для учителїв шкіл народних розпічнуть ся перед самбірскою комісиєю іспитовою дня 13-го вересня с. р. о 8-ій годинї рано. Поданя треба вносити до комісиї через дотичні ради шкільні окружні на руки дирекциї учительскої семинариї в Самборі до кінця серпня с. р.

— **Про руский народний театр**, що перебуває тепер в Надвірній пишуть: По недавній кризї, коли то наш театр, здавало ся, майже розбиваєсь, починає він приходити поволи до себе. Не можна сказати, що стоїть уже на тім ровени, як повинен, і як уже навіть стояв, але все вже тепер іде до лучшого. Видно, що теперішна дирекция, в склад котрої увійшов довголїтний артист п. С. Янович, видить сама, що треба конечне направи, що так, як було в послїднім часї, дальше бути не може. А відносить ся се в першім рядї до перестарілого і добре вже знаного репертуару. Репертуар почала дирекция в остатнім часї дїйсно відсьвіжувати та доповняти. В кількох остатних тижнях виставлено дві на чужих сценах послїдними часами розголосні штуки, а то: „Любощі“ з нїмецкого і „Понихайло“ з польского. Крім того виставлено оперу Cavalleria rusticana, котру належито вивести єсть річию дїйстно не легкою і вимагає добрих сил оперових та доброго хору. Однак треба признати, що з задачі сеї вивязав ся театр наш зовсїм добре, коли взяти на увагу средства, якими може розпоряджати. Головна тут заслуга панї Лопатиньскої, котра бавить тепер в рускім театрі на гостинних виступах, а котру належало би конче заанґажувати на стало. Єсть се в повнім сего слова значіню оперова сьпівачка і артистка; она відсьпівала тяжку партию Сантуцци майже без докору. На признане заслугує рівно-ж виконанє п. Ольховим тяжкої партиї Турріда. До вистави в коротцї приготовляють ся також дві оперетки: розголосна Der Obersteiger і „Бідна дівчина“.

— **Торговельні практиканти.** „Народна Торговля“ оповіщує таке письмо: З різних сторін удають ся до нас люди о порученє, взглядно відступленє їм молодих практикантів, а крім того і ми самі їх потребуємо. Як раз мають родичі і опікуни добру нагоду примістити свої дїти при торговельнім фаху. Зараз найде приміщене 7 хлопцїв, а то: чотири в „Народній Торговли“, один в рускій торговли масарских виробів у Відни, один в рускім комісовім бюрі у Львові, а один в сільскій крамници. Услівя принятя такі: тїлесна і умислова спосібність, скінчена що найменше 4-а кляса народних шкіл і 13 лїт житя, а до того однорічна безплатна практика. Кандидати, що скінчили третю клясу середних шкіл відбувають практику безплатно лише пів року. Від практиканта в комісовім бюрі вимагає ся окінченої четвертої кляси середних шкіл і знаня нїмецкого язика. До власноручно писаних подань кандидатів треба долучити: метрику, послїдне шкільне сьвідоцтво і заяву вітця, а взглядно опікуна, що обовязує ся давати хлопцеви удержанє цїлий перший рік, евентуально

— А чи той пан, що так дуже курить, буде й нинї у нас обідати?

— Не знаю, чи прийде на обід; я забула єго спитати. — Може не має часу.

— Тим лїпше! бо панї не будуть потребували пити чаю.

— Твоя замітка дуже не на місци. — Ах мій Боже, яка-ж я блїда — видко по менї, що менї щось хибує!

— То наслїдки вчарашного млоєня — ще кілька днів буде їх видко.

— От, сама не знаєш, що плетеш. То від зворушеня, від співчутя! — Бідний мій приятель, яка єго розпука взяла ся.

— Чи той пан — найкрасший день у Вашім житю щось згубив?

— Тебе то нїчого не обходить. — Спіши ся. — Як ти все поволи робиш!

— Нехай панї не думають, що шнуровати так легко — Вам ноги в котиках так згрубіли.

— Може трохи висше, в литках?

— Е, нї, понизше литок.

— Я буду кінчити убирати ся, а ти збіжи та приведи менї фіякра — найми єго на годину.

— То панї поїдуть?

— Та-ж чуєш, що кажу. — Спіши ся' Марінетто, ти повинна вже тут бути.

Кухарка біжить сходами в долину і думає собі: Лиш задля того якогось боввана не пана, моя панї пораєсь так вже від самого рана. Я не знаю, але менї здає ся, що той наплюйко наробить їй лиха. — Здурїла баба — на старі лїта. Ще розхорує ся, — як би не чай, то вже й вчера було би щось стало ся.

Наконець заїзджає віз. — Панї Капустянна Головка виймає з бюрка свої рентові папери, ховає їх оо кишенї і їде до аґента змінкового, котрий вже давнїйше залагоджував їй грошеві орудки. Дає ему свої папери і просить: Я потребую до завтра трийцять тисячів франків; тут маєте переказ на три тисячі двіста франків ренти, з того прошу тілько продати, щоби можна мати потрібну суму.

— Дуже добре, ласкава панї; залагоджу ще нинї орудку по найвисшім курсї. Хочете трийцять тисячів франків, отже треба продати тисячу триста франків ренти. Дістанемо за то трохи більше, як потрібна Вам сума, але се нїчого не буде вадити?

— Я годжу ся на то мій пане. — Але чи буду могла відобрати гроші завтра перед дванайцятою годиною в полудне?

— Коли хочете, панї, то вже о девятій годинї.

— Дякую красненько, мій пане; моє поважане — —

— Вибачайте, панї, що Вас ще задержую. — Мусите особисто потрудити ся на біржу, до бюра переносу, щоби підписати продаж.

— Як то, мій пане, я сама мушу іти на біржу? — А Ви-ж не можете залагодити того без мене?

— Годї, ласкава панї! — В однїй хвили буде тота формальність залагоджена: не треба богато часу.

— Я не знаю куди там повернути ся; не знаю, де тото бюро.

— Вас туди заведуть; то дуже легко знайти.

— Та бо як мене хтось на біржи побачить, то погадає собі, що я якась спекулянтка.

— Нїкому й при голові не буде, за чим Ви туди прийшли, а відтак ще раз повтаряю, що то в однїй хвили зробить ся. Прошу важдіть хвилинку, писар виставить Вам зараз квіт рентовий.

Елеонорі стало то дуже неприятно, що мусить сама піти на біржу; але аґент дав їй записє разом з актом продажи і так мусїла она рішити ся на той гіркий для неї крок.

Сїдає до свого воза і каже вести ся до біржи. Приїздить туди саме перед дванайцятою годиною; каже собі показати, де єсть бюро переносу і знає легко куди повернути ся. — Пять чи шість осіб чекає там перед нею; але незадовго приходить і на ню черга і дїло борзо скінчило ся.

Спокійна вже, що залагодила всї формальности, щоби на другий день відобрати гроші, іде Елеонора вже поволи, а що знайшла ся перший раз в тім дїйстно величавім будинку, де тілько людий виграє але й так само програє свої маєтки, бере еї охота розглянути ся трохи у внутрі сеї сьвятинї.

Коли вийшла відтак на сходи знадворку і ще раз оглянула ся, впадає їй в очи якийсь пан в ясно синїм фраку, що очевидно подивляє будинок.

Як би єї хто на хвильку прикував до землї, бо в тім панї пізнала свого чоловіка.

Спитаймо ся, звідки пан Капустянна Головка взяв ся в сїй хвили на біржи?

Щоби то довідати ся, мусимо знов заняти ся трохи нещасливим супругом, котрого ми спустили з очий в часї єго послїдної неприятности з продавцем білету та з послугачками від льож.

21. Нові неприятности.

Наш маломіщанин, що постановив собі ходити дім від дому на бульварі Бомарше і шукати своеї жінки, мусїв наконець дійти і до того, де она мешкала. — Так і стало ся, що він знову допитував ся сторожа за панею Головатою. — Панї Головата, розуміє ся, на третім поверсї — відповів сторож, котрий якось не пригадав собі зараз, що ему наказано.

пів року. Адресувати треба до дирекциї „Народної Торговлї“ у Львові.

— Сумна пригода. О. Евгенїй Андрохович, греко-кат. парох в Остапю, повіта скалатского, розмавляв в огородї з одним селянином. Нараз роздав ся вистріл і набій поцілив о. Андроховича в лице. Стріляла господиня о. Андроховича, Михайлина Падух з віддаленя 25 кроків в огородї, не знаючи, що рушниця остро набита. О. Андроховичеви не грозить утрата житя.

— Нещастна пригода. Іван Патинок, садівник з Яричева нового, 60-лїтний чоловік, арендував сад у Львові при ул. Калїчій під ч. 4. Оногди в полуднє приставив драбину до дерева оріхового, щоби позривати оріхи. Коли вилїз до висоти першого поверха, заломила ся під ним спорохнавіла драбина, а Патинок упав так нещасливо на голову, що погиб на місци.

— Їдовитими грибами отруїла ся ціла родина зложена з чотирох осіб в Цаповицях, в залїщицкім повітї.

— Огні. Дня 22-го минувшого місяця знищив огонь на фільварку в Соколові, власности гр. Вільгельма Семеньского стайню і 44 штук рогатої худоби, вартости 9413 зр. Пожар вибух в наслїдок підпаленя. Підозріного о підложене огня Майлеха Каца арештовано.

— Любий чоловік. Зарібник В. Лїсовский у Львові оженив ся перед роком з молодою Брониславою, але провадив таке розгульне житє по шинках, що жінка не мала нїколи кусника хлїба. Бідачка мусїла вступити на службу. Лїсовский кілька разів силував жінку, щоби вернула в „родинне гнїздо“, але Бронислава не мала до сего найменшої охоти. Оногди заступав він її дорогу в брамі одного дому при площи Бернардиньскій і на її заяву, що она кине Львів та виїде до родичів, притиснув її до муру і відкусив їй ніс. Поготівле ратункове відставило Брониславу до шпиталю, а любим чоловіком заопікувала ся полиция.

— Незвичайне самоубийство викликало в Пештї велику сензацию. Одїті дуже вибагливо проходжували ся дві панни понад Дунаєм. В хвили, коли наближали ся до них якісь два молодцї, молоді дами обняли ся, поцїлували ся і скочили до ріки. Раз ще на хвилю винурили ся з филь їх голови, але зараз щезли знов під водою.

— Страшний випадок В клїматичній місцевости Тетень коло Пешту отруїха ся родина з 10 осіб спожитем гуски, що перед тим з'їла отрую на щурі. Дві особи вже померли, а 8 осіб дожидають смерти. Є то родина богатого купця Шмальца.

— Страшна похибка. В селї Сент-Андреш на Угорщинї заможний селянин Володислав Барто мав в огородї кілька хороших слив, що їх овочі обносили що ночи якісь лакомі руки. Лютий з пересердя, що не може зловити злодїя, засїв він недавно в огородї. З набитою стрільбою і з натягненим курком чатував він так до півночи, коли нараз почув шелест а відтак якась постать пересунула ся поміж дерева. Грянув вистріл і постать з зойком повалила ся на землю. На гук вистрілу прибігає жінка Барта з лїхтарнею, дивлять ся обоє і з переражeня остовпіли. Барто застрілив свого рідного — брата. Нещасний вспів заледви сказати, що йшов до брата в дуже важній справі, і віддав духа. Барто зголосив ся добровільно до суду.

Телеграми.

Відень 21 серпня. Віденьска ґазета урядова оголосила розпорядженє мінїстерства справедливости в справі униформів для урядників, судиїв і прокураторів державних та фахових асесорів при судах; дальше — розпорядженє о приготовляючій службі судейскій.

Пільзно 21 серпня. Оногдашні розрухи мали характер антисемітский і антинїмецкий. Почало ся від бійки двох студентів, Чеха і жида, що мав на собі нїмецку відзнаку. Розрухи прибрали були так великі розміри, що аж войско мусїло робити порядок.

Сан Себастиян 21 серпня. Убийника Анджолїтта страчено. Президентом іспаньского кабінету іменований ґенерал Аскарраґа.

— Звістна фірма пп. Михайла Спожарского і Сина постарала ся о листовий папір з гарним портретом Тараса Шевченка (клїш зроблений за границею). Коробка того листового папару враз з кувертами продає ся в склепі пп. Спожарских (в каменици „Просьвіти“) по цїні від 40 кр. до 1 зр. 50 кр.

Але его жінцї впав зараз в око синїй фрак Капустянної Головки і она штуркнула чоловіка в бік, та шепнула: Чи тобі очи вилїзли? Не видиш, що він має на собі ясно синїй фрак, як який фризиер? А ти-ж собі не пригадуєш, що нам наказала панна Маріпетга? Ох який забудько з тебе.

Щоби якось поправити необачність свого мужа, відзиває ся в голос: Що ти Альсібіяд плетеш отсему панови, що у нас на третім поверсї мешкає якась пані Головата. — Тут не мешкає Головата, але Безголовка.

— Правда, правда — додає Альсібіяд і бере знову до рук свою ґазету. — Так єсть, она називає ся Безголовка — менї лиш так побаламутило ся в голові.

— Але Ви знаєте напевно, що то не пані Головата? — питає засумований Капустянна Головка, побачивши знову, що пропала его надїя.

— Можете бути певні, мій пане — відзиваєсь сторожиха — я знаю імена всїх партий на память. — Впрочім що то за якась пані? Чи має чоловіка — дїти — пси? — Чим она займає ся?

— Дуже статочна дама — лїт може за сорок — з грохи загненим носом — жиє зі своєї ренти — має дуже красні зуби — чистих три тисячі двіста.

— Три тисячі двіста зубів має тота дама — ну, то хиба з неї чистий крокодиль.

— Та я говорю о еї доходах і кажу кілько, бо я то знаю. Дїтий не має хоч віддана, то значить єсть віддана, а прецї не має чоловіка.

— Ну, то що раз більше запутана істория!

— А зовсїм ясна. — Пані Головата жиє від девятнайцяти лїт сама одна, бо покинула свого чоловіка.

— Ну, тепер вже розумію — видко був лайдак, що запивав ся, прогуляв все в дївчатами, а може ще й бив свою жінку. Єсть богато таких злих чоловіків, що здібні до всего.

— О нї, моя пані, вірте менї, що він не був лайдаком; не уганяв за другими женщинами і навіть кітку би не вдарив, не то свою жінку, котру ще до того дуже любив. Для него не було нїчого більше на сьвітї крім неї — він еї убожав — ба, що я маю казати — він еї ще убожає, бо того нещасливого мужа видите тут перед собою — то я!

Підчас сеї бесїди взяв ся Капустянної Головки такий жаль, що він виймив хусточку і став обтирати собі очи.

Тай сторожеви жаль зробило ся і він шепнув до жінки: Жаль менї его бідного. Може би ему сказати?

Але сторожиха, жінка резолютна, каже ему на то: Мовчи, з тебе не мужчина. — Чи за то дали тобі двайцять су, щоби ти зрадив ту паню? Я маю надїю, що она дасть нам ще більше. — А відтак відзиває ся до Капустянної Головки:

— Не гнївайте ся і вибачайте, панонько, що я так сказала, але то так буває, коли не знає ся людий. Та же Ви й не виглядаєте на якогось лайдака — противно. — Як би я мала й три доньки, то всї би Вам повірила. — Але тота дама, за котрою Ви шукаєте, не стоїть в нїякій звязи з тою, що мешкає на третім поверсї — з Безголовкою — тій що найбільше двайцять і пять лїт. — Она жінка официра, котрого полк стоїть в Альжирі. — Він їй присилає звідтам фіґи і помаранчі, такі солодкі, що пальцї треба облизувати. — То також доказ, що то не Ваша жінка.

— Не беріть менї того за зле, що я допитував ся, мабуть в иншім місци буду мати більше щастя.

Капустянна Головка пішов шукати дальше.

(Дальше буде.)

Надіслане.

Рух поїздів зелїзничих

важний від 1 мая 1897, після середно-европ. год.

Відходять до

	Поспішні			Особові			
Кракова	8·40	2·50	10·50	4·40	8·55	6·45	—
Підволочиск	—	1·55	6·—	—	10·05	11·—	—
Підвол. з Підз.	6·15	2·08	—	—	10·27	11·27	—
Черновець	6·10	2·40	—	10·30	—	6·45	10·45
Ярослава	—	—	—	4·40	—	—	—
Белзця	—	—	—	9·25	7·05	—	—
Тернополя	—	—	—	7·47	—	—	—
Гребенова [1])	—	—	—		9·20	—	—
Стрия, Сколього і Лавочного	—	—	—	5·20	—	3·05[2]	7·30
Зимної Води [3])	—	—	—	—	3·40	—	—
Брухович [4])	—	—	—	—	2·31	—	—
Брухович [5])	—	—	—	—	3·27	—	—
Янова	—	—	—	9·40	—	8·50[8]	7·48[9]
Янова	—	—	—	—	1·04[6]	3·15[7]	—

[1]) Від 10 липня до 31 серпня. [2]) До Сколього лише від 1 мая до 30 вересня вкл. [3]) Від 1 мая до 6 вересня в неділї і сьвята. [4]) Від 1 мая до 6 вересня в неділї і сьвята. [5]) Від 1 мая до 6 вересня в будні дни. [6]) Від 15 червня до 31 серпня лише в неділї і сьвята. [7]) Від 1 мая до 14 червня і від 1 до 30 вересня що день, а від 15 червня до 31 серпня лише в будні дни. [8]) Від 1 мая до 30 вересня вкл. [9]) Від 1 жовтня до 30 цьвітня.

Поїзд блискавичний зі Львова 8·40 рано, в Кракові 1·48 по полудни, у Відни 8·56 вечер.

Приходять з

Кракова	1·30	—	8·45	9·10	6·55	9·30	—
Підволочиск	2·30	10·—	—	—	—	3·30	6·—
Підвол. з Підз.	2.15	9·43	—	—	—	3·04	5·35
Черновець	9·50	1·50	—	—	7·30	5·45	9·10
Тернополя	—	—	—	7·52	—	—	—
Белзця	—	—	—	8·25	5·25	—	—
Ярослава	—	—	—	10·35	—	—	—
Гребенова	—	—	—	—	1·40[1]	—	—
Сколього і Стрия	—	—	—	12·10	8·05	1·51[2]	10·20
Брухович	—	—	—	—	—	8·15	—
Брухович	—	—	—	—	—	8·49	—
Янова	—	—	—	7·50	1.15	—	—
Янова	—	—	—	8·—[3]	9·01[4]	—	—

[1]) Від 10 липня до 31 серпня. [2]) Зі Сколього тілько від 1 мая до 30 вересня. [3]) Від 1 мая до 14 червня і від 1 до 30 вересня що день, а від 15 червня до 31 серпня лише в будні дни. [4]) Від 15 червнядо 31 серпня лише в неділї і сьвята.

Час подаємо після годинника середно-европейского; він різнить ся о 36 мінут від **львівского:** коли на зелїзници 12 год., то на львівскім годиннику 12 год. і 36 мін.

Числа підчеркнені, означають пору нічну від 6 год. вечером до 5 год. 59 мін. рано.

За редакцию відповідає [illegible]

З друкарнї В. Лозиньского під зарядом В. І. Вебера.